

е била породена отъ най низки и користолюбиви подбуждения въ тѣхна (на народитѣ) вреда—за свѣтско могъщество и власть надъ тѣхъ.

Богъ обаче, който не благоволява въ горделивитѣ, користолюбивитѣ и самонадѣяннитѣ, а въ кроткитѣ и смиреннитѣ, въздвигналъ два велики свѣтилника на Своего славно и свято учение и ги поставилъ на планината (на високо) да свѣтятъ на всички, като сжще-врѣменно имъ посочвжтъ и правия пѣтъ къмъ спасението—тѣзи свѣтилници сж били Наши-тѣ велики мѣжъе, славянскитѣ просвѣтителѣ, св. св. Кириллъ и Методий.

Тѣ билѣ двама родни братя—славяни отъ гр. Солунъ (Македония). Родителитѣ имъ Лъвъ и Мария билѣ Християни и живѣяли наистина благочестивъ животъ. Лъвъ билъ отъ значителъ родъ и самъ виденъ човѣкъ—помощникъ на градския и областенъ управителъ; главнокомандующъ на войскитѣ въ цѣла Македония.

Св. Методий билъ най голѣмия, а св. Константинъ нарѣченъ послѣ, когато станалъ моханъ, Кириллъ—най малкия синъ на родителитѣ си.

Кога се е роилъ и гдѣ се е училъ и възпитвалъ св. Методий, не се знае на вѣрво, знае се само, че когато порастналъ и станалъ мжжъ за работа, той постжпилъ на военна служба, въ която за кжсо врѣме се отличилъ тѣй добрѣ, щото императорътъ (Византийскій)